

בתי המשפט

1

בש"א 4567/04
בת"א 3652/04

בבית משפט השלום בירושלים

תאריך: 12/10/2004

בפני: כב' השופטת עירית כהן

המבקשת

מדינת ישראל - משטרת ישראל

בעניין:

נ ג ד

המשיבה

מנסור

ע"י בי"כ עו"ד חוה מטרס עירון

החלטה

1. בפני בקשה של המדינה למחוק את התביעה על הסף בשל אי תשלום אגרה מספקת.

לטענת המבקשת, התובעת הכתירה את תביעתה בכותרת "פיצויים בגין נזקי גוף" אלא שנזקי התובעת אינם נזקי גוף כלל, אלא נזקים לא ממוניים הנובעים, לטענתה, מעלבונות, השפלה, עיכוב וכד' שנגרמו לה על ידי שוטרים, וכולם בגדר "עוגמת נפש".

עוד לטענת המבקשת, מדובר בניסיון להתחמק מתשלום אגרה כחוק, כאשר במקביל התובעת אינה קוצבת את סכום התביעה ומבקשת פיצוי בגובה מלוא סמכות ביהמ"ש.

2. לטענת המשיבה, הנזקים הנתבעים על ידה הנם, בין היתר, כתוצאה מעולות התקיפה וכליאת שווא, וגם הפיצוי הנתבע על ידה בגין עגמת נפש הנו נזק גוף, ולכן סיווג התביעה כפיצוי בגין נזק גוף הנו כדין.

3. בסעיף 45 לכתב התביעה בו מפרטת התובעת את נזקיה, היא תובעת פיצוי בגין כאב וסבל ופגיעה בחרות ובכבוד עקב עיכוב שווא, איומים על חייה, השפלה וביוזי מידי שוטר, דחיפות, ועוד.

המעשים אשר בגינם דורשת התובעת פיצוי לא גרמו לה אמנם, נזקים לגוף, אך הם גרמו לפגיעה בתחושות גופניות ונחיות, המהוות את ראש הנזק של כאב וסבל אשר

בתי המשפט

2

בבית משפט השלום בירושלים

בש"א 4567/04

בת"א 3652/04

תאריך: 12/10/2004

בפני: כב' השופטת עירית כהן

בגינו נתבע פיצוי, ראש נזק אשר בהחלט מהווה "נזק גוף" כמשמעותו בתקנות. כפי שכותב המלומד דוד קציר בספרו פיצויים בשל נזק גוף מהדורה רביעית:

"הגדרתם של "כאב" ושל "סבל" מקומה בתחום הרפואה, ולא בתחום שבו עוסקת עבודה זו. אפשר לקבל את החצעה, כאילו "כאב" מתמצה באימפקט של הפגיעה בגוף על מערכת העצבים, בעוד אשר "סבל" הוא בגדר התוצאה הנפשית של אותה פגיעה, לרבות תגובות הפחד, הצער והבושה הנובעים מהפגיעה, וגם סבל שאינו נובע מפגיעה בגופו של הנפגע הוכר ברבות הימים כראוי לפיצוי ואף סבל הנובע מפגיעה בגופו של אחר עשוי לזכות בתנאים מסוימים לפיצוי עבור כאב וסבל" (עמוד 613).

ובעמוד 3 לספר:

"כשנפגע אדם בגופו, עקב עוולה אזרחית, יכול שייגרם נזק לגופו בלבד, ויכול שיגרם לנפשו או לשכלו. דיני הנזיקין בבואם להעניק פיצוי בשל נזק גוף, דוגלים בהשקפה מוניסטית של אחדות הגוף והנפש, הבשר והרוח."

ובהמשך אותו עמוד:

"...עוולה הגורמת פגיעה בנפש בלבד, אף היא גוררת אחרי זכות לפיצוי."

אין מקום לאבחנה שמבקשת המדינה לעשות בין נזק לא ממוני ובין נזק גוף, וודאי שלא במקרה שבפני אשר בו הכאב והסבל הם תוצאה של מעשים אשר היו מכוונים אל גופה של התובעת (כליאת שווא ותקיפה), ולאור הפסיקה לפיה יש לפצות בגין כאב וסבל ואי נוחות, גם כאשר הם לא באים על רקע של פגיעה גופנית (ע"א 243/83 עיריית ירושלים נ' אלי גורדון פ"ד לט(1) 113, 139).

4. בפסיקה התעוררה מחלוקת האם יש להחיל על תקנות האגרות את מבחן העילה או מהות הפגיעה (רע"א 3314/95 מדי"א נגד היתעץ המשפטי לממשלה תק-על 897 (3) 95, בש"א (ירושלים) 4494/04 מדינת ישראל נ' ווידן אליהו ואה' תק-מח

בתי המשפט

3

בש"א 4567/04
בת"א 3652/04

בבית משפט השלום בירושלים

תאריך: 12/10/2004

בפני: בב' השופטת עירית כהן

2004(1) 7515, 7516 ובבש"א 4470/02 בת"א 1812/01 (כפר סבא) שמיאן משה נגד
הדר חברה לביטוח בע"מ ואח' (טרם פורסם), אלא שבמקרה שבפני גם לפי מבחן
העילה מדובר בנוק גוף, שכן העילה עליה מבוססת התביעה היא עילה נזיקית.

5. אני דוחה, אפוא, את הבקשה למחיקת התביעה על הסף.

ניתנה היום כ"ז בתשרי, תשס"ה (12 באוקטובר 2004) בהעדר הצדדים.

עירית כהן, שופטת